

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B**

PRIPOROČILO SVETA (EU) 2020/1475

z dne 13. oktobra 2020

o usklajenem pristopu k omejevanju prostega gibanja v odziv na pandemijo COVID-19

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 337, 14.10.2020, str. 3)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2021/119 z dne 1. februarja 2021	L 36 I	1	2.2.2021
► <u>M2</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2021/961 z dne 14. junija 2021	L 213 I	1	16.6.2021

PRIPOROČILO SVETA (EU) 2020/1475

z dne 13. oktobra 2020

o usklajenem pristopu k omejevanju prostega gibanja v odziv na pandemijo COVID-19

(Besedilo velja za EGP)

Splošna načela

Pri sprejemanju in uporabi ukrepov za varovanje javnega zdravja v odziv na pandemijo COVID-19 bi morale države članice svoje ukrepe usklajevati, kolikor je to mogoče, na podlagi naslednjih načel:

1. Vse omejitve prostega gibanja oseb znotraj Unije, uvedene zaradi omejevanja širjenja COVID-19, bi morale temeljiti na konkretnih in omejenih razlogih javnega interesa, tj. varovanje javnega zdravja. Take omejitve se morajo uporabljati ob upoštevanju splošnih načel prava Unije, zlasti načel sorazmernosti in nediskriminacije. Sprejeti ukrepi tako ne bi smeli presegati tistega, kar je nujno potrebno za varovanje javnega zdravja.
2. Vse take omejitve bi bilo treba odpraviti takoj, ko epidemiološko stanje to omogoča.
3. Med državami članicami ne sme biti diskriminacije, na primer, da se za potovanja v sosednjo državo članico in iz nje uporabljajo milejša pravila kot za potovanja v druge države članice z enakim epidemiološkim stanjem in iz njih.
4. Omejitve ne smejo temeljiti na državljanstvu zadevne osebe, temveč bi morale biti odvisne od tega, v katerem kraju ali krajih je oseba bivala v 14-dnevnem obdobju pred prihodom.
5. Države članice bi morale vedno sprejeti svoje državljane in državljane Unije ter njihove družinske člane, ki prebivajo na njihovem ozemlju, in olajšati hiter tranzit prek svojih ozemelj.
6. Države članice bi morale posebno pozornost nameniti posebnostim obmejnih regij, najbolj oddaljenih regij, eksklav in geografsko odročnih območij ter potrebi po sodelovanju na lokalni in regionalni ravni.
7. Države članice bi si morale redno izmenjevati informacije o vseh zadevah, ki jih zajema področje uporabe tega priporočila.

Skupna merila

8. Države članice bi morale pri odločanju o omejitvah prostega gibanja v odziv na pandemijo COVID-19 upoštevati naslednja ključna merila:
  - (a) „stopnjo skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju“, tj. skupno število na novo sporočenih primerov COVID-19 na 100 000 prebivalcev na regionalni ravni v zadnjih 14 dneh;

▼ B

- (b) „stopnjo pozitivnih testov“, tj. delež pozitivnih testov v skupnem številu testov na COVID-19, opravljenih v zadnjem tednu;

▼ M2

- (c) „stopnjo testiranja“, tj. število testov na COVID-19, opravljenih na 100 000 prebivalcev v zadnjem tednu;
- (d) precepljenost, kot jo sporoči Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni ⁽¹⁾;
- (e) razširjenost skrb ali pozornost vzbujajočih različic SARS-CoV-2, o katerih poroča Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni, ob upoštevanju obsega sekvenciranja in njihove stopnje prenosa na območju EU/EGP.

▼ B**Podatki o skupnih merilih**

9. Da bi zagotovili razpoložljivost izčrpnih in primerljivih podatkov, bi morale države članice Evropskemu centru za preprečevanje in obvladovanje bolezni vsak teden predložiti razpoložljive podatke o merilih iz točke 8.

Te podatke bi morale dati na voljo tudi na regionalni ravni, da bi zagotovili, da so lahko morebitni ukrepi ciljno usmerjeni v tiste regije, v katerih so nujno potrebni.

Države članice bi si morale izmenjevati informacije o vseh strategijah testiranja, ki jih izvajajo.

Kartiranje tveganih območij

10. Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni bi moral na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo države članice, objaviti zemljevid držav članic EU, razčlenjen po regijah, ter tako državam članicam pomagati pri odločanju. Ta zemljevid bi moral vključevati tudi podatke za Islandijo, Lihtenštajn, Norveško in, takoj ko bo to mogoče, ⁽²⁾ Švicarsko konfederacijo. Na tem zemljevidu bi bilo treba območja označiti z naslednjimi barvami:

⁽¹⁾ <https://vaccinetracker.ecdc.europa.eu/public/extensions/COVID-19/vaccine-tracker.html>

⁽²⁾ Ko bo sklenjen sporazum med EU in Švicarsko konfederacijo o sodelovanju na področju javnega zdravja, vključno s sodelovanjem Švicarske konfederacije v Evropskem centru za preprečevanje in obvladovanje bolezni v skladu z Uredbo (ES) št. 851/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o ustanovitvi Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni (UL L 142, 30.4.2004, str. 1).

▼ M2

- (a) zeleno, če je stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju nižja od 50 in stopnja pozitivnih testov na COVID-19 nižja od 4 % ali če je stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju nižja od 75 in stopnja pozitivnih testov na COVID-19 nižja od 1 %;
- (b) oranžno, če je stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju nižja od 50 in stopnja pozitivnih testov na COVID-19 4 % ali višja; če je stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju 50 ali več vendar nižja od 75 in stopnja pozitivnih testov na COVID-19 1 % ali višja; ali če je stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju med 75 in 200, stopnja pozitivnih testov na COVID-19 pa nižja od 4 %;
- (c) rdečo, če je stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju med 75 in 200 in stopnja pozitivnih testov na COVID-19 4 % ali višja, oziroma če je stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju višja od 200, vendar nižja od 500;

▼ M1

- (ca) temno rdečo, če je stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju 500 ali višja;

▼ B

- (d) sivo, če ni na voljo dovolj informacij za oceno meril iz točk (a) do (c) ali če je stopnja testiranja na COVID-19 300 ali manj testov na 100 000 prebivalcev.

Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni bi moral objaviti ločen zemljevid za vsak ključni kazalnik, ki bo prispeval k celovitemu zemljevidu: sporočeni novi primeri v 14-dnevnem obdobju na regionalni ravni ter stopnji testiranja in pozitivnih testov na nacionalni ravni v zadnjem tednu. Ko so podatki na voljo na regionalni ravni, bi morali vsi zemljevidi temeljiti na teh podatkih.

- 11. Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni bi moral vsak teden objaviti posodobljene različice zemljevida in osnovne podatke.

Skupni pragovi za odločanje o omejitvah prostega gibanja zaradi varovanja javnega zdravja

- 12. Države članice ne bi smele omejevati prostega gibanja oseb, ki potujejo na območja v drugi državi članici, opredeljena kot „zeleno“ na podlagi točke 10, ali iz njih.
- 13. Pri odločanju o uporabi omejitev na območju, ki ni opredeljeno kot „zeleno“ na podlagi točke 10,

▼ M1

- (a) bi morale države članice upoštevati razlike v epidemiološkem stanju med območji, ki so opredeljena kot „oranžna“, „rdeča“ in „temno rdeča“, ter ravnati sorazmerno;

▼ M2

- (b) bi lahko države članice upoštevale dodatna merila in trende, vključno s precepljenostjo. Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni bo v ta namen tedensko zagotavljal podatke o velikosti populacije, stopnji hospitalizacije, stopnji sprejema na oddelke za intenzivno nego in stopnji umrljivosti, če so ti na voljo;
- (c) bi morale države članice upoštevati tudi epidemiološko stanje na svojem ozemlju, vključno z razširjenostjo skrb ali pozornost vzbujajočih različic SARS-CoV-2, precepljenostjo, politikami testiranja, številom opravljenih testov in stopnjo pozitivnih testov ter drugimi epidemiološkimi kazalniki;
- (d) bi morale države članice upoštevati strategije testiranja in posebno pozornost nameniti razmeram na območjih z visokimi stopnjami testiranja, zlasti na območjih s stopnjo testiranja 10 000 ali več testov na COVID-19, opravljenih na 100 000 prebivalcev v zadnjem tednu.

▼ B**Usklajevanje med državami članicami**

14. Države članice, ki nameravajo na podlagi lastnih postopkov odločanja uvesti omejitve za osebe, ki potujejo z območja, ki ni opredeljeno kot „zeleno“ na podlagi točke 10, ali na to območje, bi morale o tem pred začetkom veljavnosti teh omejitev najprej obvestiti zadevno državo članico. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti čezmejnemu sodelovanju, najbolj oddaljenim regijam, eksklavam in geografsko odročnim območjem. Pred začetkom veljavnosti bi morale biti o nameri obveščene tudi druge države članice in Komisija. Če je mogoče, je treba informacije posredovati 48 ur vnaprej.

Za obveščanje drugih držav članic in Komisije bi morale države članice uporabljati vzpostavljene komunikacijske mreže, vključno z mrežo enotne ureditve za politično odzivanje na krize (IPCR). Kontaktna točka IPCR bi morale zagotoviti, da se informacije brez odlašanja posredujejo njihovim pristojnim organom.

15. Države članice bi morale nemudoma obvestiti druge države članice in Komisijo o odpravi ali rahljanju vseh pred tem uvedenih omejitvenih ukrepov, ki bi morala začeti veljati čim prej.

Omejitve prostega gibanja bi bilo treba odpraviti, ko se območje ponovno opredeli kot „zeleno“ na podlagi točke 10, pod pogojem, da je od uvedbe omejitev preteklo vsaj 14 dni.

▼ B

16. Najpozneje 7 dni po sprejetju tega priporočila bi morale države članice postopoma odpraviti omejitve, uvedene pred sprejetjem tega priporočila, ki se uporabljajo za območja, ki so opredeljena kot „zelena“ na podlagi točke 10.

Skupni okvir glede možnih ukrepov za potnike, ki prihajajo z območij z višjim tveganjem**▼ M2**

- 16a. Države članice bi morale močno odsvetovati vsa nenujna potovanja na območja, ki so opredeljena kot „temno rdeča“ na podlagi točke 10, in z njih. Države članice bi morale močno odsvetovati tudi vsa nenujna potovanja na območja z visoko razširjenostjo skrb ali pozornost vzbujajočih različic SARS-CoV-2 in z njih ter na območja z neznano razširjenostjo zaradi nezadostnega obsega sekvenciranja in z njih.

Hkrati bi si morale države članice prizadevati za preprečitev motenj nujnih potovanj, ohranitev nemotenega pretoka prometa v skladu s sistemom „zelenih voznih pasov“ ter za preprečitev motenj v dobavnih verigah ter gibanju delavcev in samozaposlenih, ki potujejo iz poklicnih ali poslovnih razlogov.

17. Države članice načeloma ne bi smele zavrniti vstopa osebam, ki potujejo iz drugih držav članic.

Države članice, ki menijo, da je potrebno, da na podlagi lastnih postopkov odločanja uvedejo omejitve prostega gibanja iz razlogov javnega zdravja, bi lahko od oseb, ki potujejo z območja, ki je opredeljeno kot „oranžno“, „rdeče“ ali „sivo“ na podlagi točke 10, zahtevale, da imajo potrdilo o testiranju, izdano v skladu z uredbo o digitalnem potrdilu EU o COVID-19, iz katerega je razviden negativen rezultat testa, ki je bil pridobljen

— največ 72 ur pred prihodom v primeru molekularnega testa za dokaz prisotnosti pomnožene nukleinske kisline (NAAT) ali

— največ 48 ur pred prihodom v primeru hitrih antigenih testov.

Od oseb, ki potujejo z območja, ki je opredeljeno kot „oranžno“ na podlagi točke 10 in nimajo takega potrdila o testiranju, bi se lahko zahtevalo, da po prihodu opravijo test.

Od oseb, ki potujejo z območja, ki je opredeljeno kot „rdeče“ ali „sivo“ na podlagi točke 10 in nimajo takega potrdila o testiranju, bi se lahko zahtevalo, da odidejo v karanteno ali samoizolacijo, dokler rezultat njihovega testa po prihodu ne bi bil negativen, razen če se pri njih pojavijo simptomi COVID-19.

Države članice bi si morale še bolj prizadevati za usklajevanje glede dolžine karantene/samoizolacije in nadomestnih možnosti. Spodbujati bi bilo treba razvoj testiranja, kadar koli je to mogoče in v skladu s strategijami, ki jih določijo države članice.

▼ M2

Test na okužbo s SARS-CoV-2, ki se zahteva v skladu s to točko, je lahko, kot ga določi ciljna država članica potovanja, bodisi molekularni test za dokaz prisotnosti pomnožene nukleinske kisline (NAAT) bodisi hitri antigenski test iz Priloge I k skupnemu seznamu hitrih antigenih testov na COVID-19, o katerem se je dogovoril Odbor za zdravstveno varnost⁽³⁾. Države članice bi morale zagotavljati cenovno in široko dostopne možnosti testiranja ter poskrbeti, da to ne bo negativno vplivalo na zagotavljanje osnovnih storitev javnega zdravstva, zlasti kar zadeva laboratorijske zmogljivosti.

▼ M1

- 17a. Države članice bi morale za osebe, ki potujejo z območja, ki je opredeljeno kot „temno rdeče“ na podlagi točke 10(ca), zahtevati, da pred prihodom opravijo test na okužbo s COVID-19 in gredo v karanteno/samoizolacijo, kot priporoča Odbor za zdravstveno varnost. Podobni ukrepi bi se lahko uporabljali za območja z visoko razširjenostjo različic, ki vzbujajo zaskrbljenost.

Države članice bi morale sprejeti, ohraniti ali okrepiti blažilne ukrepe v zunajbolnišničnem okolju, zlasti na območjih, ki so opredeljena kot „temno rdeča“, okrepiti prizadevanja za testiranje in iskanje stikov ter povišati raven spremljanja in sekvenciranja reprezentativnega vzorca primerov COVID-19 v skupnosti, da se obvlada širjenje in vpliv novih, bolj prenosljivih različic SARS-CoV-2.

▼ M2

- 17aa. Z odstopanjem od točk 17 in 17a ter brez poseganja v točko 18a za imetnike potrdil o cepljenju, izdanih v skladu z uredbo o digitalnem potrdilu EU o COVID-19, s cepivom proti COVID-19 iz prvega pododstavka člena 5(5) navedene uredbe, v skladu s katerim je od polnega cepljenja preteklo vsaj 14 dni, ne bi smele veljati dodatne omejitve prostega gibanja, kot so dodatno s potovanjem povezano testiranje na okužbo s SARS-CoV-2 ali s potovanjem povezana samoizolacija oziroma karantena. V tem priporočilu bi bilo treba polno cepljenje razumeti kot:(a) prejem drugega odmerka v seriji dveh odmerkov;

(b) prejem cepiva z enkratnim odmerkom;

(c) prejem enega odmerka cepiva z dvema odmerkoma po predhodni okužbi s SARS-CoV-2.;

Države članice bi lahko tovrstne dodatne omejitve odpravile tudi po prvem odmerku v seriji dveh odmerkov cepiva, pri čemer bi upoštevale vpliv skrb ali pozornost vzbujajočih različic SARS-CoV-2 na učinkovitost cepiva po cepljenju le z enim odmerkom, pa tudi za cepiva, zajeta v drugem pododstavku člena 5(5) uredbe o digitalnem potrdilu EU o COVID-19.

⁽³⁾ Na voljo na: https://ec.europa.eu/health/sites/default/files/preparedness_response/docs/covid-19_rat_common-list_en.pdf.

▼ **M2**

17ab. Z odstopanjem od točk 17 in 17a ter brez poseganja v točko 18a za imetnike potrdil o preboleli bolezni, izdanih v skladu z uredbo o digitalnem potrdilu EU o COVID-19, iz katerih je razvidno, da je od datuma prvega pozitivnega rezultata testa preteklo manj kot 180 dni, ne bi smele veljati dodatne omejitve prostega gibanja, kot so dodatno s potovanjem povezano testiranje na okužbo s SARS-CoV-2 ali s potovanjem povezana samoizolacija oziroma karantena.

▼ **M1**

17b. Države članice bi morale osebam, ki prebivajo na njihovem ozemlju, poleg obstoječih zahtev glede karantene/samoizolacije ponuditi možnost, da namesto testa pred prihodom iz točk 17 (b) in 17a opravijo test na okužbo s COVID-19 po prihodu.

▼ **M2****Obravnavna skrb ali pozornost vzbujajočih različic**

18. Države članice bi morale upoštevati razširjenost skrb ali pozornost vzbujajočih različic SARS-CoV-2, zlasti različic, ki povečujejo prenosljivost ali resnost bolezni ali vplivajo na učinkovitost cepiva, pa tudi obseg sekvenciranja in njihovo stopnjo prenosa na območju EU/EGP, ne glede na to, kako je zadevno območje opredeljeno. V ta namen bi morale države članice uporabiti podatke in ocene tveganja, ki jih objavi Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni, o skrb ali pozornost vzbujajočih različicah v EU/EGP. Za pridobivanje pravočasnih in natančnih informacij o pojavljanju in razširjenosti skrb ali pozornost vzbujajočih različic SARS-CoV-2 Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni priporoča, da države članice izvajajo priporočeni obseg sekvenciranja, in sicer vsaj 10 % ali 500 sekvenciranj pozitivnih primerov SARS-CoV-2 na teden.

Države članice bi morale tedensko zagotavljati podatke o rezultatih sekvenciranja pozitivnih primerov SARS-CoV-2 in obsegu sekvenciranja, tudi na regionalni ravni, da bi zagotovili, da so lahko vsi ukrepi usmerjeni na tiste regije, kjer so nujno potrebni.

18a. Če bi se epidemiološke razmere v regiji znotraj države članice ali v državi članici hitro poslabšale, zlasti zaradi velike razširjenosti skrb ali pozornost vzbujajočih različic SARS-CoV-2, ki:

(a) povečujejo prenosljivost različice in resnost poteka okužbe in vplivajo na imunost ali učinkovitost cepiva, ter

(b) če v večini drugih držav članic ni primerljivega ustreznega prenosa v skupnosti,

▼ M2

bi lahko države članice sprožile zasilno zavoro. Na podlagi tega bi morale države članice od imetnikov potrdil o cepljenju ali potrdilu EU o COVID-19, izjemoma in začasno zahtevati, da opravijo testiranje na okužbo s SARS-CoV-2 in/ali gredo v karanteno/samoizolacijo. Tovrstni ukrepi bi morali biti po možnosti omejeni na regionalno raven.

Pred sprožitvijo zasilne zavore bi morale biti države članice na podlagi ocene ustreznih dokazov Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni in nacionalnih zdravstvenih organov zlasti pozorne na:

- (a) skrb ali pozornost vzbujajoče različice z odkritimi primeri nadaljnjega prenosa v skupnosti na zadevnem območju, in
- (b) obseg sekvenciranja v zadevni državi članici, zlasti ali je znatno pod ravnmi, ki jih priporoča Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni, ali nad njimi.

Svet bi moral na podlagi informacij, predloženih Komisiji in državam članicam v skladu s členom 11 uredbe o digitalnem potrdilu EU o COVID-19, zlasti kadar so uvedene omejitve zaradi novih skrb ali pozornost vzbujajočih različic SARS-CoV-2, v tesnem sodelovanju s Komisijo in s podporo Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni usklajeno proučiti trenutno stanje. Ob tej priložnosti bi lahko Komisija, kot je potrebno in ustrezno, predložila predloge o usklajenih merilih za kartiranje območij, na katerih so bile sporočene nove skrb ali pozornost vzbujajoče različice SARS-CoV-2.

Posebne kategorije potnikov in druge določbe**▼ B**

19. Potnikom, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, ne bi smeli odrediti karantene med opravljanjem takšne funkcije, zlasti ne:
- (a) delavcem ali samozaposlenim osebam, ki opravljajo kritične poklice, vključno z zdravstvenimi delavci, obmejnimi in napotnimi delavcem ter sezonskim delavcem, kot so navedeni v Smernicah za uresničevanje prostega gibanja delavcev med izbruhom COVID-19 ⁽⁴⁾;
  - (b) delavcem v prevozništvu ali izvajalcem prevoznih storitev, vključno z vozniki tovornih vozil, ki prevažajo blago za uporabo na ozemlju, in tistimi, ki so zgolj v tranzitu;
  - (c) pacientom, ki potujejo iz nujnih zdravstvenih razlogov;
  - (d) učencem, študentom in pripravnikom, ki vsak dan potujejo v tujino;
  - (e) osebam, ki potujejo iz nujnih družinskih ali poslovnih razlogov;

⁽⁴⁾ UL C 102 I, 30.3.2020, str. 12.

▼ B

- (f) diplomatom, uslužbencem mednarodnih organizacij in osebam, ki jih povabijo mednarodne organizacije, ker je njihova prisotnost potrebna za dobro delovanje teh organizacij, ter vojakom in policistom, humanitarnim delavcem in osebju civilne zaščite, ki opravljajo svoje naloge;
- (g) potnikom v tranzitu;
- (h) pomorščakom;
- (i) novinarjem, kadar opravljajo svoje delo.

▼ M2

- 19a. V skladu s točko 17a in ob upoštevanju izjem iz točk 17aa in 17ab bi morale osebe z nujno funkcijo ali nujno potrebo po potovanju, ki potujejo s „temno rdečega“ območja, opraviti test in iti v karanteno/samoizolacijo, če to ne učinkuje nesorazmerno na opravljanje njihove funkcije ali na njihovo potrebo po potovanju.

Z odstopanjem od navedenega se od delavcev v prevozništvu in izvajalcev prevoznih storitev v skladu s točko 19(b) ne bi smelo zahtevati, da ob izvajanju te nujne funkcije opravijo test na okužbo s COVID-19 ali gredo v karanteno v skladu s točkama 17 in 17a. Kadar država članica sproži zasilno zavoro v skladu s točko 18a in zato od delavcev v prevozništvu in izvajalcev prevoznih storitev zahteva, da opravijo test na okužbo s COVID-19, bi bilo treba uporabiti hitre antigenske teste in ne zahtevati karantene, kar ne bi smelo povzročati motenj v prevozu. Če pride do motenj v prevozu ali dobavni verigi, bi morale države članice nemudoma odpraviti ali razveljaviti take zahteve po sistematičnem testiranju, da se ohrani delovanje „zelenih pasov“.

- 19b. Poleg izjem iz točke 19a države članice osebam, ki živijo v obmejnih regijah in potujejo čez mejo vsak dan ali pogosto za namene dela, poslovanja, izobraževanja, družine, zdravstvene oskrbe ali nege, ne bi smele odrediti testiranja ali karantene/samoizolacije, kar zlasti velja za osebe, ki opravljajo kritične funkcije ali so nepogrešljive za kritično infrastrukturo. Če se v teh regijah uvede zahteva po testiranju pri čezmejnih potovanjih, bi morali biti pogostost in vrsta testiranj pri takih osebah sorazmerni ter bi morali omogočati izjeme iz točk 17aa in 17ab. Če je epidemiološko stanje na obeh straneh meje primerljivo, se ne bi smela uvesti nobena zahteva glede s potovanjem povezanega testiranja. Od oseb, ki trdijo, da so v položaju s področja uporabe te točke, bi se lahko zahtevalo, da predložijo dokumentarna dokazila ali izjavo o tem.
- 19c. Od mladoletnikov, ki potujejo s svojim staršem ali starši ali z drugo osebo, ki jih spremlja, se ne bi smelo zahtevati, da gredo v s potovanjem povezano karanteno/samoizolacijo, kadar

▼ M2

se to ne zahteva od osebe, ki jih spremlja, na primer zaradi izjem iz točk 17aa in 17ab. Poleg tega bi bilo treba otroke, mlajše od 12 let, izvzeti iz zahteve po s potovanjem povezanem testiranju na okužbo s SARS-CoV-2.

20. Države članice bi morale preučiti zahtevo, da osebe, ki potujejo na njihovo ozemlje s kolektivnimi prevoznimi sredstvi s predhodno dodeljenim sedežem ali kabino, predložijo obrazce za lokalizacijo potnika v skladu z zahtevami glede varstva podatkov. V ta namen se države članice spodbujajo, da uporabijo skupni digitalni obrazec za lokalizacijo potnika, ki ga je razvil EU Healthy Gateways⁽⁵⁾. Države članice bi morale razmisliti tudi o tem, da se pridružijo platformi za izmenjavo obrazcev za lokalizacijo potnikov, da bi okrepile svoje zmogljivosti za čezmejno iskanje stikov za vse vrste prevoza.

▼ M1

21. Ukrepi, ki se uporabljajo za osebe, ki prihajajo z območja, ki je opredeljeno kot „temno rdeče“, „rdeče“, „oranžno“ ali „sivo“ na podlagi točke 10, ne smejo biti diskriminatorni, kar pomeni, da bi se morali v enaki meri uporabljati za vračajoče se državljane zadevne države članice.

▼ B

22. Države članice bi morale zagotoviti, da vse formalne zahteve za državljane in podjetja konkretno koristijo javnozdravstvenim prizadevanjem za zaježitev pandemije ter ne ustvarjajo neupravičenega in nepotrebnega upravnega bremena.

▼ M2

23. Če se pri osebi ob prihodu v namembni kraj pojavijo simptomi, bi bilo treba opraviti testiranje, diagnozo, izolacijo in iskanje stikov v skladu z lokalno prakso, vstop pa se ji ne bi smel zavrniti. Informacije o primerih, odkritih ob prihodu, bi bilo treba zaradi iskanja stikov prek platforme za izmenjavo obrazcev za lokalizacijo potnikov, kadar je ustrezno, sicer pa prek sistema zgodnjega obveščanja in odzivanja, nemudoma posredovati javnozdravstvenim organom držav, v katerih je zadevna oseba bivala zadnjih 14 dni.

▼ B

24. Omejitve ne bi smele zajemati prepovedi opravljanja določenih prevoznih storitev.

Komuniciranje in obveščanje javnosti**▼ M2**

25. V skladu s členom 11 uredbe o digitalnem potrdilu EU o COVID-19 bi morale države članice zadevne deležnike in širšo javnost jasno, izčrpno in pravočasno obvestiti o vseh omejitvah prostega gibanja, vseh spremljajočih zahtevah (na primer o tem, da morajo pred odhodom opraviti test, o tem, kateri specifični testi na okužbo s SARS-CoV-2 izpolnjujejo pogoje za izvetje iz omejitev, ali o tem, da je treba predložiti obrazce za lokalizacijo potnika) in ukrepov, ki se uporabljajo za potnike, ki potujejo z območij z višjim tveganjem, in to čim prej

⁽⁵⁾ <https://www.euplf.eu/en/home/index.html>

▼ M2

pred začetkom veljavnosti novih ukrepov. Praviloma bi bilo treba te informacije objaviti 24 ur pred začetkom veljavnosti ukrepov, ob upoštevanju dejstva, da je pri epidemioloških izrednih razmerah potrebna določena prožnost. Informacije bi morale biti objavljene tudi v strojno berljivi obliki.

Te informacije bi morale države članice redno posodabljeni, biti pa bi morale na voljo tudi na spletni platformi „Re-open EU“, ki bi morala vključevati zemljevid, ki ga bo redno objavljala Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni na podlagi točk 10 in 11.

Vsebina ukrepov, geografsko področje njihove uporabe in kategorije oseb, za katere se uporabljajo, bi morali biti jasno opisani.

Uvedba digitalnega potrdila EU o COVID-19

- 25a. Digitalno potrdilo EU o COVID-19 bi se moralo začeti uvajati čim prej, in sicer na podlagi tehničnih specifikacij, ki so jih države članice razvile v mreži e-zdravje ⁽⁶⁾.

▼ B**Pregled**

26. To priporočilo bi morala Komisija ob pomoči Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni redno pregledovati. Komisija bi morala o tem redno poročati Svetu.

⁽⁶⁾ Na voljo na: https://ec.europa.eu/health/ehealth/covid-19_sl.